



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2674/2025
24.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Саша Миленковић, адвокат из ..., против туженог „Електропривреда Србије“ а.д. Београд, са седиштем у Београду, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4000/24 од 12.03.2025. године, у седници одржаној 24.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4000/24 од 12.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4000/24 од 12.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 810/24 од 22.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се утврди ништавост одредбе члана 4. Анекса 10. Уговора о раду бр. .../... од 22.09.2004. године, заведеног под бр. .../.../... од 04.02.2015. године закљученог између тужиоца и правног претходника туженог, у делу којим је уговорено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2,135. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле ББ којим је тражила да се утврди ништавост одредбе члана 4. Анекса 2. Уговора о раду бр. .../... од 08.05.2003. године, заведеног под бр. .../.../... од 05.02.2015. године закљученог између тужиле и правног претходника туженог, у делу којим је уговорено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1,861. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ВВ којим је тражио да се утврди ништавост одредбе члана 4. Анекса 2. Уговора о раду бр. .../... од 07.05.2003. године, заведеног под бр. ...-...-... од 05.02.2015. године закљученог између тужиоца и правног претходника туженог у делу којим је уговорено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2,049. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле ГГ којим је тражила да се утврди ништавост одредбе члана 4. Анекса 3. Уговора о раду бр. .../... од 09.05.2003. године, заведеног под бр. .../.../... од 04.02.2015. године закљученог између

тужиље и правног претходника туженог, у делу којим је уговорено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1,951. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4000/24 од 12.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 810/24 од 22.04.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права и потребе уједначавања судске праксе, позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). У ставу 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужилаца за поништај дела Анекса уговора о раду, којима су утврђени коефицијенти за обрачун зарада тужилаца, тако што је тужбени захтев одбијен. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку, за разматрање правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, или ново тумачење права, јер је побијана одлука донета на основу утврђеног чињеничног стања да су тужиоцима оспореним анексима уговора о раду утврђени нови коефицијенти због доношења нове систематизације послова у вези са Одлуком о изменама и допунама одлуке о коефицијентима од 30.01.2015. године чија законитост није оспорена пред Уставним судом. Како су одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права, то нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члану 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбама главе XXIX ЗПП прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале одредбе ЗПП, примењују када одредбама ове главе није другачије одређено.

Тужбу ради утврђења тужиоци су поднели 18.12.2020. године, а означена вредност предмета спора је 5.000,00 динара.

У парницама из радних односа, одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Спор за утврђење ништавости одредбе анекса уговора о раду којим је предвиђена висина зараде јесте спор из радног односа, али није спор о заснивању, постојању или престанку радног односа да би се о дозовљености ревизије одлучивало применом наведене законске одредбе. Редовна ревизија није дозвољена ни по имовинском цензусу прописаном у члану 403. став 3. ЗПП. С тога, по оцени Врховног суда ревизија тужилаца није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић